

§ 9. 1. Za materiał użyteczny uznaje się te liście tytoniowe, które nadają się do wytwarzania wyrobów tytoniowych.

2. Liście i części liści tytoniowych, zanieczyszczone piaskiem, pyłem ziemnym i innymi obcymi domieszkami, niedojrzałe, nie dosuszone, zniszczone przez choroby, zmarznięte, rżone pleśnią lub w inny sposób zepsute przyjmuje się jako materiał nieużyteczny (tzw. nieużytek tytoniowy).

3. Wiązki liści tytoniowych, w których znajdują się obok liści użytecznych liście nieużyteczne, uznaje się za nieużytek tytoniowy. Plantator może usunąć z wiązki liście nieużyteczne i oddać wytwórni liście użyteczne. Ilość nieużytku tytoniowego ustala się po potrąceniu nadmiaru wilgoci i zanieczyszczeń od ogólnej wagi materiału uznanego za nieużytek tytoniowy.

4. Za każdy 1 kg nieużytku tytoniowego odmian Kentucky i Machorka, który zostanie uznany za nadający się do przerobu na ekstrakt tytoniowy, plantator otrzymuje kwotę ustaloną w taryfie.

5. Użytek tytoniowy wszystkich innych odmian oraz odmian Kentucky i Machorka, nieprzydatny do przerobu na ekstrakt, odbiera się bez wynagrodzenia i poddaje się zniszczeniu.

§ 10. Plantatorom przysługuje prawo wycofania z oszacowania nadmiernie wilgotnego surowca i ponownej dostawy po jego wysuszeniu w terminach wyznaczonych przez wytwórnię tytoniu przemysłowego. Przy ponownej dostawie prawo to plantatorowi nie służy.

§ 11. 1. Nasiona tytoniowe, wyprodukowane na podstawie umowy na cele siewne, przyjmuje się na stacjach wykupu tytoniu tylko ilościowo bez udziału organów szacunkowych.

Przyjęte nasiona odsyła się do specjalnego laboratorium (stacji oceny nasion), gdzie następuje ocena ich wartości użytkowej.

2. Obliczenie należności za nasiona i ich wypłata następuje dopiero po ocenie wartości nasion w stacji oceny nasion, najpóźniej jednak do końca czerwca roku następnego.

§ 12. 1. Nasiona tytoniowe przeznaczone na siew powinny odpowiadać następującym warunkom:

- 1) pochodzić z roślin typowych dla danej odmiany i zabezpieczonych przed obcym skrzyżowaniem,
- 2) być dojrzałe, zdrowe i czyste,
- 3) wykazywać energię kiełkowania nie mniejszą niż 40%,
- 4) wykazywać siłę kiełkowania nie mniejszą niż 75%,
- 5) posiadać zawartość wody nie większą niż 12%.

2. Przez energię kiełkowania rozumie się zdolność nasion wypuszczania kielków w ciągu 120 godzin (5 dni), przez siłę kiełkowania — zdolność nasion wypuszczania kielków w ciągu 336 godzin (14 dni).

3. Nasiona siewne wykazujące siłę kiełkowania nie niższą niż 90% określa się jako pełnowartościowe; nasiona o sile kiełkowania od 75% do 90% uważa się za niepełnowartościowe.

§ 13. Centralny Zarząd Przemysłu Tytoniowego określi w instrukcji, zatwierdzonej przez Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego, wszelkie czynności związane z odbiorem i klasyfikacją tytoniu oraz sposób ich wykonywania i ustali wzory dokumentów, zestawień i zapisków oraz sprawozdawczość z akcji wykupu tytoniu.

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego: *M. Hoffmann*

879

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU ROLNEGO I SPOŻYWCZEGO

z dnia 17 czerwca 1955 r.

w sprawie sortowania i układania tytoniu.

Na podstawie art. 2 ust. 3 dekretu z dnia 24 czerwca 1953 r. o uprawie tytoniu i wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 34, poz. 144) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dostarczone do wykupu liście tytoniowe powinny być:

- 1) posortowane według jednakowych odmian tytoniu i przepisowej klasyfikacji zgodnie z zarządzeniem Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego z dnia 17 czerwca 1955 r. w sprawie zasad i trybu oszacowania tytoniu odstępowanego przez plantatorów (Monitor Polski Nr 69, poz. 878);
- 2) powiązane w wiązki liściem tytoniowym tej samej odmiany i klasy z wyjątkiem liści Machorki, które powinny być

powiązane sznurkiem lub lukiem w połowie długości ogonków.

2. Wiązki mogą zawierać najwyżej 20 liści.

§ 2. Liście tytoniowe powinny być układane ogonkami w jedną stronę.

§ 3. Nasiona tytoniowe powinny być dokładnie oczyszczone, bez domieszek obcych i odpowiadać warunkom podanym w taryfie wykupu.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego: *M. Hoffmann*

880

ZARZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU DROGOWEGO I LOTNICZEGO

z dnia 20 lipca 1955 r.

w sprawie zmiany dopuszczalnej ładowności samochodu ciężarowego Star - 20.

Na podstawie art. 1 i art. 2 pkt 9 dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o organizacji administracji i gospodarki motoryzacyjnej w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 7, poz. 58) oraz art. 4 pkt 5 ustawy z dnia 26 lutego 1951 r. o organizacji

władz w dziedzinie komunikacji (Dz. U. Nr 14, poz. 108 i Nr 41, poz. 310) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 3 „Instrukcji o ładowności samochodów ciężarowych”, zatwierdzonej zarządzeniem Ministra Transportu Dro-

gowego i Lotniczego z dnia 12 marca 1952 r. (Monitor Polski Nr A-28, poz. 418), wprowadza się następującą zmianę: w lp. 34 Tabeli ładowności niektórych ciężarowych pojazdów samochodowych, w rubryce „Ładowność tonn” zamiast liczby „3,5” umieszcza się liczbę „4,0”.

§ 2. W okresie wykonywania gwarancyjnych przeglądów technicznych (obsługa techniczna w okresie docierania) nie wolno przewozić na samochodach ciężarowych Star - 20 ładunku o ciężarze powyżej 3,5 tonny.

§ 3. Prezydya powiatowych rad narodowych i rad narodowych miast stanowiących powiaty (Prezydya Rad Narodowych w m. st. Warszawie i w m. Łodzi) dokonają odpowiedniej zmiany ładowności samochodów ciężarowych Star - 20 w dowodach rejestracyjnych przy najbliższym przeglądzie technicznym samochodu.

§ 4. Zarządzenia wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Transportu Drogowego i Lotniczego: w z. J. Burgin

881

ZARZĄDZENIE PREZESA GŁÓWNEGO URZĘDU KONTROLI PRASY, PUBLIKACJI I WIDOWISK

z dnia 28 czerwca 1955 r.

w sprawie uchylecia zarządzenia z dnia 15 grudnia 1949 r. o pozbawieniu debitu komunikacyjnego.

Na podstawie § 2 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 maja 1949 r. w sprawie organizacji i właściwości Głównego Urzędu Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk oraz urzędów podległych (Dz. U. Nr 32, poz. 241) uchyla się zarządzenie Naczelnego Dyrektora Głównego Urzędu Kon-

troli Prasy, Publikacji i Widowisk z dnia 15 grudnia 1949 r. (Monitor Polski Nr A-101, poz. 1183).

Prezes Głównego Urzędu Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk,
M. Mikołajczyk

882

LISTA OSÓB WYRÓŻNIONYCH ODZNAKĄ „PRZODOWNIKA PRACY”

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1949 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Przodownika Pracy” oraz odznaki i dyplomu „Zasłużonego Przodownika Pracy” (Monitor Polski Nr A-46, poz. 626) następujące osoby zostały wyróżnione w 1955 r. odznaką

man Zofia, Serafin Adolf, Slatnik Alfred, Wojtowicz Kazimierz, Zajac Edward;

„PRZODOWNIKA PRACY”

przez Centralny Zarząd Montażu Urządzeń Elektrycznych:

Głowa Władysław, Garqól Bolesław;

w Warszawskim Zjednoczeniu Elektromontażowym:

Borkowski Bronisław, Chorosz Aniela, Dobrowolski Stefan, Hopfer Franciszek, Jabłoński Jerzy, Jarzyński Józef, Jaworski Jan, Kryst Stanisław, Norberciak Ryszard, Poleć Jerzy, Rączka Longin, Sobkowicz Ignacy, Sujka Władysław;

w Łódzkim Zjednoczeniu Elektromontażowym:

Bartosiewicz Adam, Borowicz Albin, Cieślak Stefan, Domagała Eugeniusz, Gogolewski Juliusz, Malinowski Piotr, Olkowicz Stanisław, Otomański Alfons, Pągowski Zdzisław, Popławski Tadeusz, Sarba Franciszek, Sikorski Stanisław, Sadowski Zdzisław;

w Wrocławskim Zjednoczeniu Elektromontażowym:

Beyer Bogdan, Cieciorowski Zygmunt, Cichowski Stanisław, Dąbrowicz Antoni, Gross Władysław, Korzec Wiktor, Jezierski Marian, Kusa Edmund, Kamiński Jerzy, Małańczak Jan, Maciej Józef, Pieńkowski Henryk, Sebastian Ignacy, Slusarczyk Tadeusz, Szymczak Józef, Tomaszewski Julian, Wasilewski Eugeniusz, Wróblewski Szczepan Stefan, Wolter Henryk, Wydra Marian, Zaremba Zygmunt;

w Stallogrodzkim Zjednoczeniu Elektromontażowym Nr 1:

Anderwald Stanisław, Buniakowski Stanisław, Giałoń Jan, Januszek Tadeusz, Kołodziej Joachim, Kozyra Robert, Kaczmarczyk Edward, Kalus Piotr, Nowak Piotr, Siedlek Józef, Szendzielorz Ryszard, Skiba Henryk, Sadlik Rudolf, Świerard Wojciech, Wagner Konrad;

w Krakowskim Zjednoczeniu Elektromontażowym:

Curyto Fryderyk, Dziadowiec Stanisław, Machowski Józef, Pułka Marian, Pokładko Władysław, Pióro Władysław, Rutka Alojzy, Ro-

w Gdańskim Zjednoczeniu Elektromontażowym:

Domański Benon, Fornela Robert, Fornella Ulrich, Jaworski Michał, Janczkowski Józef, Jędrzejczak Jerzy, Janowicz Michał, Kaniowski Brunon, Kciuk Edward, Keissa Stanisław, Liegman Stanisław, Łabiak Józef, Łazarski Zygmunt, Maciołek Zygmunt, Maćkowiak Stefan, Nargiel Julian, Olesiński Jerzy, Pol Marian, Piotrowiak Lech, Rzemkowski Henryk, Szweđa Klemens, Szałucki Konrad, Stachewicz Adam, Tułodziecki Bronisław, Zachorski Zbigniew, Walewski Ryszard, Wągiel Jerzy;

w Zjednoczeniu Urządzeń Dźwigowych:

Borkowski Kazimierz, Dalba Kazimierz, Figiel Leonard, Grzelak Waclaw, Grymajło Jan, Grabowski Zygmunt, Jarosiuk Stanisław, Krajewski Lucjan, Królik Witold, Kukla Józef, Kleine Alfons, Korzeniewski Michał, Kosicki Jan, Lewantowicz Adam, Mamiński Konstanty, Nesterczuk Bazyli, Owczarek Edmund, Owczarek Jerzy, Olaszewski Ludwik, Przetacznik Eugeniusz, Remiszewski Jan, Strykowski Marian, Sidorowski Wiktor, Szwed Maria, Staszkievicz Zygmunt, Wąsiński Stefan, Więcek Henryk;

w Lubelskim Zjednoczeniu Elektromontażowym:

Białkowski Józef, Cwikla Jan, Gaca Józef, Krysa Zbigniew, Marciniak Jan, Niesłony Emanuel, Ostrowski Adam, Prokop Józef, Sówka Henryk;

w Stallogrodzkim Zjednoczeniu Elektromontażowym Nr 2:

Bilat Józef, Baranek Jerzy, Cichoń Józef, Dembski Józef, Gawłok Józef, Gordzielik Gerard, Kokot Bolesław, Karpa Henryk, Kornek Jerzy, Kępiński Włodzimierz, Langner Jan, Lesz Waclaw, Macioł Wojciech, Menzyk Jan, Michalik Stefan, Nowak Wilhelm, Pawlaczyk Eugeniusz, Piecha Bonifacy, Pogoń Henryk, Pieczka Karol, Paciorek Mieczysław, Robok Augustyn, Rakoczy Franciszek, Rogoń Stefan, Rolnik Maria, Szklorz Franciszek, Susek Józef, Szafrańiec Henryk, Występ Joachim, Zawisza Edmund, Zmuda Władysław;